

Jun 23, 2011.

Autor: dipl. inž. Goran Marjanović

Članak prenesen sa: <http://kpv.rs/?p=335>

„Imajući u vidu izvršene eksperimente i sudeći po onome na šta nam ukazuje Model KGE – Inteligentne etarske energije, iako nama čulno nedostupne i (za sada) teško merljive – ipak su deo naše Realnosti a Tesline tehnologije će, najverovatnije, biti osnov najsavremenijih tehnologija 21. veka.”

Prema klasično naučnim saznanjima, postoje četiti vrste sila koje upravljaju celokupnim svetom u kojem živimo. To su elektromagnetna, slaba i jaka interakcija koje su objedinjene u tzv. elektro-slabu interakciju i gravitacija. Ipak, najnovija merenja opservabilne vasseljene i eksperimentalna realnost ukazuju na potrebu da se ovakva “slika” sveta ozbiljno preispita. Sa druge strane, u literaturi koja se bavi okultnim temama, filozofskim misticizmom, metafizikom i/ili alternativnim učenjima mogu se naći ovakvi tekstovi:

“... mogućnost da sam mogao na neki način pročitati njene (poslednje) misli i želje koje su ostale kao “otisak” u tom prostoru. Ako se u nekom prostoru duže zadržavamo i koristimo pojedine predmete, tada prostor i predmete punimo onom energijom/svešću koja je kod nas dominantna. Tu energiju prostor/predmet emituje vrlo dugo i neko može da uhvati te vibracije. ...”, M.M. Jovanović, “Kraj igre”, Dobra knjiga, Beograd, 2005.g.

I baš kao što se kaže u predgovoru pomenute knjige: “Ova knjiga nije napisana da zadovolji čitaoca ili ga uveri u svoje stavove, već da ga pozove na razmišljanje i dijalog.”, i mi vas ovim člankom pozivamo na kritičko preispitivanje i dijalog.

U danima burnog razvoja fizike, krajem XIX i početkom XX veka, svako talasno kretanje kakvo je npr. prostiranje zvuka, povezivano je sa elastičnom sredinom kroz koju se talas prostire tako da se i novo-otkriveno elektromagnetno zračenje, pa i kretanje svetlosti kada je dokazana njena talasna priroda, povezivalo sa nekom zamišljenom idealnom sredinom, nepokretnim medijumom, koji nema masu i idealno je elastičan. Ta se supstanca u koju su uronjeni svi elementi kosmosa nazivala etar. Međutim, čuveni Majkelson-Morlijev eksperiment izveden 1887. godine etarsku teoriju dovodi u pitanje. Objavljivanjem Einstenove Specijalne teorije relativnosti 1905. godine odbačena je mogućnost postojanja bilo kakve nepokretne tačke u

svemiru i apsolutno nepokretnog tela pošto su sva kretanja postala medjusobno relativna. Hipoteza o postojanju etra definitivno je odbačena. Ipak, ubrzo po objavljivanju Opšte teorije relativnosti 1915. godine i sam Einstein uvidja da „... hipoteza o postojanju etra ne protivreči specijalnoj teoriji relativnosti ... i da fizika nemože dalje napredovati bez etra ...”, tako da već 1920. godine zahteva uvođenje „relativističkog etra”. Prvi koji je jasno pokazao da Einstein-ovo prostorvreme u Opštoj teoriji relativnosti nije samo “zakrivljeno” nego unutar sebe poseduje i spiralno odnosno torziono kretanje bio je Dr. Eli Cartan. Jedan od savremenih teoretičara i istraživača torzionih polja, Dr. G. I. Shipov, je pokazao da sva elektromagnetna polja generišu torzione talase.

Trenutno, u smislu neke sveukupne čestične pozadinske strukture, u fizici se umesto zabranjene reči “etar” koristi “neutralan” i “bezopasan” pojam “kvantni medijum” a koji podrazumeva niz raznih “vakuumskih stanja”. Ipak, najnovija eksperimentalna realnost sve je više zahtevala postojanje nekog nevidljivog energetskog medijuma koji prožima ceo univerzum i ima “specijalna svojstva” kojima bi se objasnila eksperimentima utvrđena realnost, naravno bez narušavanja postojećih teorija. Ovo je rezultovalo nizom novih “objašnjenja” baziranih na hipotetičnim objektima vrlo egzotičnih naziva: tamna materija, tamna energija, virtuelne čestice, vakuumski fluks, energija nulte tačke i sličnih.

Prema vedskoj literaturi, pored vidljive materije postoji i druga vrsta materije koja se nemože videti a atomi te nevidljive materije čine osnovu svesti. Svest dakle, prema vedskim spisima, nije nusproizvod neurološke aktivnosti mozga već postoji samostalno !!!

Ta nevidljiva materija sa svojstvima “inteligentne energije” (termin Nikolaja Kozyreva) u prošlosti se nazivala raznim imenima: životna sila, ki, chi, prana, eterična materija. Anaksagora ju je nazivao apeiron. Tesla je govorio o ne-elektromagnetnom zračenju a Vilhelm Rajh o orgonu. Na zapadu se i danas naziva vis vitalis.

Reč eter na grčkom znači svetlost i osnovna realnost tog nevidljivog fluidnog izvora univerzalne energije dugo je, kroz istoriju, bio zaštitni znak svih misterioznih učenja.

I dok jedni govore o životnoj energiji mnogi naučnici na zapadu koriste termin “skalarni talasi”. Ipak, mnogo je pogodniji pojam “torzioni talasi” jer nas konstantno podseća na njihovu spiralnu prirodu. U svakom slučaju, prema istraživanjima ruskog naučnika Nikolaja Kozyreva, radi se o impulsu sile koji putuje kroz eter nadsvetlosnom brzinom i ne poseduje elektromagnetne kvalitete.

Nikolaj Kozyrev i njegovo delo

Nikolaj Kozyrev i njegovo delo bili su najbolje čuvana sovjetska državna tajna sve do pada gvozdene zavese. Pre više desetina godina on je dokazao da mikrostrukturu prostor-vremena čine torziona polja koja putuju brzinama koje višestruko premašuju brzinu svetlosti. Brojnim eksperimentima, koji su kasnije verifikovani u nizu kompetentnih institucija, dokazao je postojanje superluminalnih impulsa energije koji ne poseduju ni elektromagnetna niti gravitaciona svojstva što je ukazivalo da eter zaista mora postojati. Da bi ostali dosledni u tumačenju otkrića Nikolaja Kozyreva, moramo imati na umu da je on termine “torziona polja” i/ili

“torzioni talasi” koristio za opis spiralnog toka “vremenske energije” što čini suštinu njegovih otkrića. Naša tela nemogu putovati kroz čvrstu materiju ali tok eterične energije je upravo takav i to je ono što su uglavnom demonstrirali Keely, Tesla i Kozyrev. Da bi “opstali u životu”, zvezda, planet ili bilo koji drugi objekat moraju konstantno crpiti energiju iz svog okruženja. Po N. Kozyrevu, zvezde su “mašine” koje tok vremena konvertuju u toplotu i svetlost a gravitacija je zapravo forma eterske energije koja iz kosmosa konstantno teče u svaki objekat, i to u “smeru” od “izvan” ka “unutra”.

Danas je generalno prihvaćeno da prostor oko Zemlje a možda i celokupna galaksija ima desno orjentisan spin što znači da će energija koja se kreće kroz vakum u bilo kom pravcu, sticati i torzioni momenat kretanja u smeru kazaljke na satu.

To možemo videti svuda oko sebe. Gledajući npr. satelitski snimak orkana, neke galaksije, oticanje vode iz kade, pa čak i plamen sveće u bestežinskom stanju, možemo videti sasvim identičnu sliku, isto kretanje u obliku logaritamske spirale, vrtlog širenja “od” ili približavanje “ka” središnjoj tački, ovekovečeno božanskim dahom stvaranja, između ostalog i u obliku nautilusa – malog morskog puža koji se može naći na gotovo svim plažama sveta ...

Ono što je Kozyrev eksperimentalno utvrdio kao neosporno je činjenica da objekti koji vrše složena kretanja kao što su recimo šipka koja rotira oko svoje uzdužne ose a ujedno i vibrira u pravcu te ose, mogu poslužiti kao detektori “vremenskog toka”, tj. prisustva torzionih polja i efekata njihovog delovanja na supstancijalne objekte. N.Kozyrev je pokazao da neke supstance (šećer) apsorbuju torziona polja, neke ih skreću (polietilen) a neke reflektuju (aluminijum). Kozyrev je pronašao da čvrsti i ne-elastični objekti u prisustvu ove vrste energetskog toka pokazuju promene u težini dok fleksibilni, elastični objekti pokazuju promene u elastičnosti ili viskoznosti. Jednostavnim ali veoma lucidnim eksperimentima i vrlo preciznim merenjima, Kozyrev je utvrdio da složena mehanička kretanja generišu ne-elektromagnetne impulse sile koji se prostiru ogromnim brzinama i čine da predmet koji ih apsorbuije menja težinu pri čemu se promena težine odvija eksponencijalno i to u skokovima. Kao najinteresantnije svojstvo etera, Kozyrev je ustanovio postojanje rezidualnih sila, tj. svojstvo etera da memoriše i čuva energiju kojom je “pobudjen” čak i nakon prekida dotoka energije u taj deo “prostora”. Jedan od onih koji su potvrdili postojanje skrivenih sila je Dr.Harold Aspden sa univerziteta u Kembridžu. U svom eksperimentu sa žiroskopom on je pokazao da je za prvo pokretanje žiroskopa i dostizanje maksimalne brzine utrošeno 1000 J. Zatim je žiroskop zaustavljen. Iako iznenadjujuće, za drugo pokretanje i dostizanje radne brzine bilo je dovoljno svega 100 J, ukoliko je žiroskop pokrenut najviše 60 sekundi posle zaustavljanja. Očito, zahvaljujući vorteksnom eterskom efektu analognom spiralnom kretanju vode u čaši koju smo promešali kašikom, za drugo pokretanje žiroskopa bilo je potrebno 10 puta manje energije. Niz eksperimenata sa različitim materijalima su pokazali da je iščezavanje nevidljivih, rezidualnih, sila tim brže što je korišćeni materijal gušći. Najduže zadržavanje etarskih sila iskazalo je vulkansko kamenje.

Rad Nikolaja Kozyreva teško se prihvata u zapadnoj nauci, prvenstveno zbog toga što protivureći važećim konvencijama vezano za brzinu svetlosti kao i za zakone o održanju energije ali i zbog toga što su mereni efekti u promeni težine veoma mali – reda 10^{-5} kg. Medjutim “... iako mali, ovi su efekti realni i rasprostranjeni u čitavoj prirodi ...”, Koyzrev 1982,

p.71.

Ono što nikako nesmemo zaboraviti a što je N.Kozyrev pokazao u eksperimentima sa svojim specijalnim vibraciono-torzionim vagama je efekat skokovite promene težine tokom kontinualne promene vibracione frekvencije čiji je kvantum, bilo da se ona povećavala ili smanjivala, bio funkcija kombinacije zapremine, gustine, težine i oblika objekta !!!

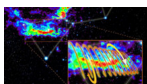

Brojni su istraživači koji su potvrdili rezultate N.Kozyreva (V.V.Nasonov, A.I. Veinik, Lavrentyev, Yeganova at all,...) i još uvek ih niko nije osporio.

Dr. Klaus Volkamer

I najnovija teorijska i praktična istraživanja u domenu eterskih energija Dr. Klauza Volkamer-a govore u prilog spoznaja N.Kozyreva i ukazuju na nesumnjivo postojanje supstance koju odlikuje sveprisutnost, isprepletenost, ne-elektromagnetna svojstva, sposobnost prenošenja energetskih impulsa brzinama koje višestruko premašuju brzinu svetlosti i – što je najkontroverznije – njena sposobnost razlikovanja oblika i “prilagodjavanja” konkretnom stanju kretanja a što ukazuje na neku vrstu njene inteligencije, odnosno svesnosti !?

Suptilna materija Dr. Klauza Volkamer-a je bioaktivna eterska materija koja prožima svu fizičku materiju i daje joj život. Ova sveprožimajuća eterična materija ima strukturu energetskog polja vrlo visoke energije. Iako nevidljiva, ona poseduje realnu masu pa je njen uticaj naučno merljiv.

Uspešan kvantitativni dokaz o postojanju suptilne materije iz koje sve proizilazi i u koju smo uronjeni svim svojim bićem, Dr. K. Volkamer je izveo merenjem težine detektora cilindričnog oblika, načinjenog od aluminijumske folije (1 m x 16 cm) presvučene polietilenom u odnosu na referentni sistem, tj. detektor pločastog oblika. Merenja je izveo vrlo preciznom vagom sa odstupanjem od ± 1 mikrograma a korišćenje računarske tehnike omogućilo mu je hiljade merenja dnevno.

Prema drevnim vedskim predviđanjima, nevidljiva materija ima unutrašnje svojstvo prema kojem razlikuje različite oblike!!! Oblik i vibracija veoma su važni za otkrivanje te vrste materije.

Ovo je bio osnovni motiv Dr. K.Volkameru da osmisli sistem za detekciju suptilne materije. Brojnim i preciznim merenjima utvrdio je da težina detektora cilindričnog oblika nije konstantna za ralik u odnosu na detektor preklopljenog oblika, što je nedopustivo sa gledišta savremene nauke jer se time krši zakon o očuvanje energije u nerelativističkim uslovima. Odstupanja u masi cilindričnog detektora mogu se objasniti samo tako što on upija nešto što ne utiče na onaj

pločastog oblika i što nemožemo detektovati ali možemo meriti efekte. Približavanjem drugog cilindričnog detektora prvom dolazi do promene mase bez obzira što se oni ne dodiruju i što nema električne ili magnetne interferencije, ali zbog preklapanja etarskih polja menja se težina detektora što se može izmeriti i što dokazuje da postoje polja nevidljive materije koja mogu interferirati i što dokazuje postojanje te materije. Šta više, prema istraživanjima Dr.K.Volkamera, ta materija može imati pozitivan ili negativan predznak što se uočava kao povećanje ili smanjenje mase koja se menja u skokovima što znači da je suptilna masa kvantirana.

Prema Dr.K.Volkameru, suptilna materija nije prepoznatljiva kroz fizička čula iako ima složenu, visoko-energetsku, strukturu u prostoru i sadrži realnu masu. Što je najvažnije, njeni sveprožimajući efekti mogu se eksperimentalno meriti. Detektovani kvanti polja suptilne materije koji svoj sadržaj iskazuju u obliku realne mase, očigledno su direktno povezani (ili barem korelativni) sa "životnom-energijom" za kojom se traga već više vekova.

Svojstva suptilne materije dopuštaju višedimenzionalnu nadgradnju današnje fizike i formulisanje univerzalne etersko prostor – vremenske geometrije, iz koje nastaju nama poznate elementarne čestice u našem lokalnom, niže-dimenzionalnom podsistemu

Sveukupna čestična pozadinska struktura suptilne materije zamenjuje trenutna "vakuumska stanja" postulirana u fizici i omogućuje (nama poznatu) sveukupnost elementarnih čestica sa svojstvima koja su u punoj saglasnosti sa obe teorije relativnosti, kao i sa kvantnom mehanikom ali i sa komplementarnim medicinskim oblastima kao što su to razne bioenergetske tehnike, homeopatija i sl. Uvođenje suptilne materije, višedimenzionalnog mikroskopskog entiteta kao pozadinske strukture elementarnih čestica daje objašnjenje koje svim supstancama omogućuje homeopatska memorijska svojstva. Utvrđeno je da prostorno neograničena, superluminalna i medjusobno isprepletena suptilna polja postoje oko svih makroskopski merljivih tela, minerala, živih organizama i nebeskih tela. Takvi suptilni efekti polja, na primer, daju pouzdana objašnjenja za postojanje i delovanje Globalne Hartmann-ove mreže, Sheldrake-ovog morfogenetskog polja, Nelson-ove globalne svesnosti kao i za postojanje kolektivne svesti na globalnom ili regionalnom nivou.

Efekti suptilne energije se iskazuju na svim nivoima od mikro do makro strukture.

Prema vedskoj nauci, suptilnu materiju čine elementarna živa bića koja se mogu povezati sa većim poljima i većim bićima pa nije samo osnov svesti svih bića nego i samog prostor vremena. Ideja da je prostor vreme skup malih živih bića je zaista veliki naučni izazov. Ipak, veliki umovi naše civilizacije poput Ive Andrića, naslutili su to i bez velikih tehničkih znanja :

„Odjednom mi se javila misao, ali kao tuđa, bez veze sa onim kako ja inače mislim i šta radim. Čini mi se da je cela živa vasiona posejana svestima, onakvim kao što je moja, i višim i nižim od nje. Sve su svesti u vasioni, ali ni u jednoj nije sadržana cela vasiona. Mnogo teže mogu da zamislim mrtvu vasionu, tj. vasionu naseljenu mrtvim stvarima, u kojoj ne živi nikakva svest. I odmah mi se javlja pomisao da to što ja nazivam vasionom, sa svim onim što zamišljam u njoj, i nije drugo do moja svest sa njenim vidikom, njenim granicama i njenim dometom. Tako ne postoji neka vasiona koja je izvan naše svesti i koja se može objektivno utvrditi, nego postoje bezbrojne vasionne bezbrojnih svesti, kao nepregledni broj krugova; neki se od njih seku, neki

dodiruju, a neki i ne znaju jedan za drugog ...”

(Ivo Andrić, “Znakovi pored puta”, Prosveta, Beograd, 1977.g.

Čestice, po Dr. K.Volkameru, nisu samo 4 dimenzionalne vrednosne tačke koje karakterišu neke kvantne vrednosti poput električnog naelektrisanja, spina i mase. One imaju i nevidljivu pozadinsku suptilnu energetska strukturu koju čine elementarne čestice te suptilne materije kao višedimenzionalni submikroskopski entiteti na nivou etra. Postoje dakle dva međusobno povezana nivoa, submikroskopski i mikroskopski a nauka vidi samo (nižedimenzioni) vrh tih entiteta iz viših dimenzija koji se pojavljuju u našem prostor vremenu na vrlo visokim frekvencijama. Realnost je zapravo 12 dimenzionalna tako da mi u stvari živimo kao 12 dimenzionalna bića ali mi vidimo samo 4 dimenzije dok ostalih 8 pripada pozadinskoj strukturi suptilne materije. Ta nevidljiva, višedimenzionalna pozadinska gradnja je razlog što smo živi. Kada bi to suptilno energetska polje na makroskopskom nivou skrenulo sa našeg tela, to bi telo bilo mrtvo. Međutim, polje koje je tom telu davalo život i dalje bi postojalo. Nevidljivo telo načinjeno od suptilne materije zadržava sve informacije sakupljene za vreme života i nastavlja postojati. U višim stanjima svesti možete proširiti mogućnost vida iz elektromagnetnih domena do oblasti suptilne materije i tako videti nešto što je sada ili što je nekada bilo povezano s nekom osobom. Prema Dr. K.Volkameru SVI će preživeti smrt jer telo od suptilne materije koristi sva čula, razmišlja i koristi sva stečena znanja.

Suptilna polja imaju osobinu (prirodjenu mogućnost) da se reprodukuju kroz strukturu. Ta polja vode i oblikuju tela biljaka životinja i ljudi. Supstancijalno telo raste i razvija se prema strukturi polja a ne obrnuto. Polje je vodič koji oblikuje strukturu. To se vidi prilikom kristalizacije vode, modre galice i sl. Čuveni snimci kristala leda koje je napravio Dr. Masary Emoto dokazuju da morfologija kristala odražava emocije odnosno informacije pohranjene u polju koje je upila otopina.

Nikola Tesla

Na osnovu svojih istraživanja, Nikola Tesla je još 1891. godine tvrdio da se eter prema čvrstim telima ponaša kao fluid a kao čvrsto telo prema svetlosti i toploti. Smatrao je da se, uz dovoljno visok napon i frekvenciju eteru može pristupiti, što je nagoveštavalo njegova uverenja da su tzv. “slobodna energija” i ant-gravitacione tehnologije realno ostvarive. Kao dokaz njegovog ozbiljnog pristupa ovoj problematici može poslužiti dokument u kojem N.Tesla svetlost, čija je priroda elektromagnetna, tretira kao zvuk iako je zvuk mehanička vibracija (“Considering a light as a sound wave ...”) ! Poznate su njegove brojne izjave u kojima tvrdi da on u svom radu ne koristi tzv. hertzove talase (klasični, transverzalni EM talasi opisani Maxwellovim jednačinama) nego talase koje je nazivao ne-hertzijanskim. Ovde ipak moramo naglasiti njegove reči:

„... želite li struje visokog potencijala, želite veliku količinu vibratorne energije, ali se ona može modifikovati. Odgovarajućim dizajnom i pažljivim izborom talasanih dužina iz mog električnog kola možete dobiti samo 5 procenata energije u formi elektromagnetnih talasa i 95 procenata u obliku struje koja se prostire kroz zemlju ... ja ne proizvodim zračenja u mom sistemu, ja slabim elektromagnetne talase”. “Nikola Tesla On His Work With Alternating Currents ...”, Published 2002 by Twenty-First Century Books.

Iz kojih se jasno vidi da je Tesla uočio veliki značaj kombinacije vibracione frekvencije i oblika (dizajna) objekta koji generiše ili apsorbuje ne-hercijansku formu energije koja je pravi predmet njegovih izučavanja. Naročito naglašavamo da su Tesline izjave o tome da se eter prema čvrstim telima ponaša kao fluid potpuno saglasne sa tvrdnjama Dr. N.A. Kozyreva a što ukazuje na izuzetan nivo Teslinih spoznaja koje je dostigao istraživanjem energetskih fluktuacija i interakcija svojih “ne-hertzijanskih” zračenja sa zemljinim gravitaciono-elektromagnetnim poljem, sunčevim vetrom i sl.

Prednost sagledavanja Prirode na način koji nam omogućuje Model KGE sada dolazi do punog izražaja jer u domenu IV kvadranta obuhvata sve sub-mikroskopske fenomene i/ili duhovne kategorije nudeći nam mogućnost da predvidimo njihove očekujuće kvalitete. Sa jedne strane osnovne postavke važećih teorija (teorije relativnosti i kvantne teorije kao osnovnih stubova savremene fizike) ostaju očuvane a sa druge strane savremenoj nauci se nudi mogućnost da bude u punoj saglasnosti sa najstarijim shvatanjima i tumačenjima sveta.

Iz dijagrama se jasno vidi da svi materijalni objekti nastaju, tj. rastu i razvijaju se jedni iz drugih kao fraktalni niz stabilnih objekata koji “počinje” u donjem desnom uglu našeg energija-prostor dijagrama. Linija $M \sim R^2$ (za prvi stepen kvantizacije) ne samo da predstavlja neku vrstu linije “razvoja” našeg svemira po teorijama srodnim teoriji Bing-Bang-a, nego i mnogo više. Energetske transformacije kao (višedimenzionalni) procesi koji odgovaraju “putu” od “dole-desno (duh) ka gore-levo” (supstanca), odnosno “kretanju” od duhovne oblasti preko MikroSvemira do MakroSvemira (i obrnuto), sasvim su analogni Vedskom tumačenju “Brahminog života”, kada se Puruša (svetska dusa) transformiše u Prakrti (materijalni svet).

Iako izgleda paradoksalno, ali na dijagramu se sasvim jasno vidi da svi objekti nižeg reda kvantizacije (gore, levo) sa manjom gustinom energije unutar sebe sadrže (po “babuska sistemu”) sve druge objekte višeg reda kvantizacije (iz dole, desno) koje karakterišu sve manja (prostorna) veličina ali sve veća i veća gustine energije („unutar”).

Postavka našeg Modela, po kojoj je Jedinstvo entitet hologramskog ustrojstva fraktalnog tipa, ukazuje na to da svi „bliski”, sukcesivni Stabilni objekti Jedinstva imaju veoma slične strukture iako se, naravno nakon dovoljnog “broja iteracija”, beskrajno razlikuju. Očito je dakle da su svi oni, u terminologiji fraktalne geometrije, posmatrano u “smeru” od datog objekta ka “slici-roditeљу” – sasvim i potpuno analogni svom “energetskom semenu”, tj. svom arhetipu, odnosno svojoj “PRA-IDEJI” !

{rokbox title=|Arhetip| }images/stories/znanost2/inteligentne-energije06.jpg{/rokbox}

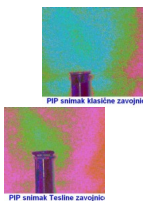
Po mom mišljenju, ono što se podrazumeva pod pojmom životne sile mogla bi biti neka “hiperfina supstanca” sačinjena od (superluminalnih) objekata (predominantno!) talasnog karaktera, koja pripada “najdubljem”, tj. “sub-plankovskom” energetskom nivou, smeštenom

daleko ispod nivoa semi-permanentnosti sveta koji smo do sada spoznali (trenutno, to su kvarkovi). U skladu sa postavkama Modela kvantiranih gustina energije, to bi mogao biti neki od "stabilnih objekata" (reda $k > 10$) iz IV kvadranta našeg energija-prostor dijagrama, dakle iz onog pod-domena Jedinstva kojem smo pripisali duhovni aspekt naše realnosti. Dakle, što se tiče našeg modela – sasvim je opravdano očekivanje da ove objekte karakteriše neka forma svesnosti.

Velike talasne dužine koje su osnovna odlika objekata iz ovog segmenta Realnosti ukazuju na njihovu mirnoću i nekretanje a to su atributi koji se u svim mitovima i religijama sveta pripisuju nekom "duhovnom Apsolutu" iz kojeg "nastaje svet" ... Sasvim je logično očekivanje da se u ovoj oblasti nadju objekti primereni emotivnim, mentalnim i spiritualnim aspektima (ljudskog) bića. "Najviši" stabilni objekat koji u sebi "sadrži" sve pomenute (duhovne) kategorije je Stabilni objekat reda $k=9$, odnosno Teslion !

Prema Modelu, Teslion je kvant nosioc Teslinih talasa koji su po mojim teorijskim i praktičnim istraživanjima kvalitativno bitno različiti od hertzovih talasa u istom smislu u kojem se recimo i gama zraci razlikuju od optičkih talasa iako i jedni i drugi pripadaju istom EM spektru. Verujem da je to bio osnovni razlog da ih i sam Tesla nazove Ne-Hercijanskim talasima. Po mom mišljenju, zasnovanom na dugogodišnjim teorijskim i praktičnim istraživanjima, oni su dimenziono složenija forma energetske fluktuacije od hercovih talasa a jedna od njihovih dimenziono-nižih projekcija u nama dostupan «3D+1T» deo Realnosti, mogla bi biti ono što savremena nauka naziva talasima nepostojanog oblika (evanescent mode) koje karakteriše negativan talasni broj pa, sa aspekta Maxwellove teorije, imaju imaginarne energetske kvalitete (!?). Sa aspekta našeg Modela Teslini talasi su realan Stabilni objekat Jedinstva ($k=9$), dimenziono bogatije i znatno složenije strukture od hercovih talasa koje pored klasičnih talasnih atributa: amplitude i frekvencije, karakteriše i niz nama nedostupnih i nemerljivih kvaliteta obzirom da su van našeg mernog i perceptivnog opsega.

Moja višegodišnja teorijska i praktična istraživanja ukazala su na opravdanost tvrdnji samog Nikole Tesle o tome da on „ne radi sa hercijanskim talasima ...” i da je u stanju da kontroliše procenat emisije energije u formi hercijanske ili ne-hercijanske energije. Iako ova njegova izjava nije objašnjiva sa aspekta Maxwellove teorije, osim delimično preko pojmova specijalnih modova površinskih talasa (Norton wave, Zenneck wave i sl.) ili talasa sa negativnim talasnim brojem, moja teorijska i posebno praktična istraživanja učinjena u poslednje vreme govore u prilog istinitosti Teslinih izjava. Detaljnije informacije o Teslinim talasima, Tajni teslinih kalemova i sl., mogu se naći u ranijim brojevima KPV ili na mom sajtu (<http://users.beotel.net/~gmarjanovic/>).

Polikонтрастna interferentna fotografija je metod zasnovan na interakciji fotona reflektovanih od objekta snimanja sa bioenergetskim poljima što, nakon posebne tehnike (patent dr. Hary

Oldfield) obrade snimka omogućuje vizuelzaciju mnoštva tih, inače „nevidljivih”, entiteta, čak i niza onih iz domena ezoterije kao što su aure, čakre, i sl.

Moja teorijska predviđanja da Teslini kalemovi specijalne konstrukcije, koje je on nazivao „extra coil”, poput one koju je koristio u svom Magnifying Amplifieru u Kolorado Springsu, emituju energiju u formi Teslinih Talasa, strukturno bitno različitih od klasičnih hercijanskih elektromagnetskih talasa, proverena je primenom ove izuzetno sofisticirane tehnike. Snimanje PIP kamerom i analizu snimaka Teslinih zavojnica je izvršio Prof. Dr. Ljubo Ristovski iz Instituta za bioenergetska merenja i istraživanja iz Beograda (BEMI Institut).

Iako je u eksperimentu korišten isti (MosFet) drajver za obe zavojnice, snimak polikontrastnom interferentnom kamerom je pokazao da klasična zavojnica uprkos ogromnog napona na top-loadu od oko 300.000 V i prisutnosti veoma sjajnih strujnica dužine desetak cm, izgled ambijentalnog polja kakvo je bilo pre uključanja uopšte nije promenjeno. Za razliku od ove, slika zavojnice koja je konstruisana po specijalnim Teslinim principima bitno je izmenila (BIO?)energetsku strukturu svoje okoline. Na snimku se jasno vidi da ona generiše stojeći talas, verovatno skalarne prirode, i emituje bljeskove energije, “zelene” po boji – koja je, kada je reč o bioenergetskim poljima, često povezana sa lekovitim, isceljujućim, zračenjem, energetskim balansom i blagostanjem ...

Ipak, ono što je zaista ostavilo najdublji utisak na sve nas je činjenica da ovi snimci verifikuju ideju po kojoj Teslini (ne-hercijanski) talasi emaniraju direktno iz aktivnog etera što neodoljivo asocira ne Tesline principe luminoferoznog etra! Da nije reč o pukoj sličajnosti naglašavamo još jednu eksperimentalno verifikovanu, PIP kamerom zabeleženu činjenicu. Tokom snimanja Teslinog transformatora sa dodatnom zavojnicom utvrđeno je da struktura bio-polja kakvu je generisala ta zavojnica ostaje gotovo ista i nakon isključenja električnog napajanja. Jedino što smo primetili je da se centralno loptasto polje, zeleno po boji, ipak – ali veoma sporo i gotovo neprimetno smanjuje. Očito je da je zavojnica na neki način „ekscitirala” „vakuumsku strukturu” tog dela prostora na način veoma blizak Teslinim tumačenjima i što zaista neodoljivo asocira na svojstva torzionih polja N. Kozyreva ili suptilne energije K.Volkamera. Obzirom na to, kada je reč o Teslinim talasima, sasvim je logično očekivati i sve ostale efekte koji su uočeni istraživanjem suptilne energije, torzionih talasa i sl., tako da sve Tesline izjave o superluminalnim efektima i posebnim osobinama propagacije njegove „ne-hertzijanske” forme energije dobijaju na težini.

Imajući u vidu izvršene eksperimente i sudeći po onome na šta nam ukazuje Model KGE – Inteligentne etarske energije, iako nama čulno nedostupne i (za sada) teško merljive – ipak su deo naše Realnosti a Tesline tehnologije će, najverovatnije, biti osnov najsavremenijih tehnologija 21. veka.

Ovdje može biti Vaša reklama

